

פרשת כי תצא

הילולת מרן הבן איש חי זיע"א

ולפי האמור יובן מדוע סיבבה ההשגחה העליונה שתמיד בסמוך לשבת פרשת "כי תצא" חל יום הילולתו של קודש הקדשים רשכבה"ג עטרת ראשנו מרן הבן איש חי.

כי מלבד גאונותו העצומה של הבן איש חי בכל פרד"ס התורה הקדושה במידה שאין לה אח וריע, ומלבד מידת היראת שמים הנפלאה שלו כפי שהעיד רבי יהודה צדקה שמקריאה מועטת באחד מספריו הק' של מרן הבן איש חי מיד מתעוררת בלב האדם יראת שמים גדולה, ומלבד תוקף מנהיגותו בקרב עם ישראל עד שאמר הגה"ק ר' צדקה חוצין שאם היו עם ישראל מצייתים למשה רבנו כמו שהיו בני עדתו של הבן איש חי מצייתים לבן איש חי לא היו עם ישראל חוטאים בעגל ולא במרגלים ולא היו מתעכבים במדבר ארבעים שנה, הנה בנוסף לכל אלו היתה למרן הבן איש חי עבודה מיוחדת בענין שמירת קדושת מחשבתו, והיה דבוק במחשבתו בהקב"ה בכל עת ורגע, ובזכות זה זכה להשפעה רוחנית עצומה מן השמים, והשיג כל מה שהשיג.

וזכורני שפעם לאחר שערכנו הילולא גדולה לכבוד מרן הבן איש חי, חלמתי בלילה שרואה אני את הבן איש חי בביתי, ובין היתר גם שאלתי את פי קודשו מה הוא הסוד שיש במצנפת המיוחדת שהוא עוטף בה את ראשו?

ואז הרב לקחני למרפסת שהיתה בביתי והצביע על ארבעה צינורות של מים שהיו שם, ואמר לי שבדומה לזה גם מוחו של האדם קשור בארבעה צינורות רוחניים לארבעת העולמות הקדושים (אצילות, בריאה, יצירה ועשיה), וכגודל קדושת המחשבה של האדם כך הוא מושך על עצמו השפעה עליונה מאותם עולמות קדושים. ולכן עוטף הוא את ראשו היטב במצנפת ארוכה כדי לשמור על מחשבתו ביותר. והרי זוהי ממש בחינת "ועשית מעקה לגגך".

